

Chápání kvality ve vzdělávání ve smyslu ekonomické efektivity není mezi cíli výše uvedených legislativních a koncepčních dokumentů a-priori vysvětlován. Současný posun chápání kvality a efektivity ve vzdělávání od vstupů k výstupům však jednoznačně naznačuje stále vyšší význam, který je konceptu efektivity přisuzován (Specht a Sobanski 2012).

1.1.11 Slovensko

Slovensko je svým státním zřízením unitárním státem, kdy národní úroveň je odpovědná za formulaci vzdělávací legislativy a politiky, zatímco správa základních a středních škol je v kompetenci úřadů regionální a místní úrovně (viz UNESCO 2012f). Ve slovenském systému základních a středních škol dominují veřejné školy, na které ve školním roce 2012/2013 připadalo necelých 95 % žáků základních škol respektive 85 % žáků středních škol (viz MŠVVŠ SR 2013). Rovněž v rámci financování základních a středních škol jednoznačně převládají veřejné zdroje (srovnej s MŠVVŠ SR 2013, Hajdúková et al. 2012).

Současná podoba přístupů k chápání kvality a efektivity ve vzdělávání je v případě Slovenska utvářena v návaznosti na transformační procesy probíhající po pádu socialistického režimu v roce 1989. Nově utvářená podoba vzdělávacího systému Slovenska vyzvedla význam demokratických hodnot, svobody či celoživotního učení (viz UNESCO 2012f). Přístupy k chápání kvality a efektivity ve vzdělávání lze následně odvodit ze základních legislativních a koncepčních dokumentů Slovenska v oblasti školství (viz *Zákon o výchově a vzdělávání*²⁶, Vláda SR 2012, MŠVVŠ SR 2011, MŠVVŠ SR 2013):

1. Mezi základními principy vzdělávání slovenská legislativa explicitně zmiňuje rovný přístup ke vzdělávání se zohledněním vzdělávacích potřeb každého jednotlivce. Slovenská legislativa rovněž zakazuje všechny formy diskriminace a segregace (viz *Zákon o výchově a vzdělávání*, rovněž Hajdúková et al. 2012). Cíl růstu úrovně vzdělávání všech občanů Slovenska zmiňuje rovněž programové prohlášení současné slovenské vlády (viz Vláda SR 2012). Hajdúková et al. (2012) pak poukazují na zájem poskytovat vysoce kvalitní vzdělávání pro rozvoj osobnosti slovenských žáků. Konečně státní vzdělávací programy pro základní školy zmiňují nutnost řešit problémy žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, a to včetně žáků nadaných (ŠPÚ 2011a, ŠPÚ 2011b, viz rovněž MŠVVŠ SR 2013). Poznamenejme, že MŠVVŠ SR (2013) vnímá negativně vliv víceletých gymnázií vzhledem k rovnosti ve vzdělávání.
2. Slovenské legislativní a koncepční dokumenty kladou vysoký důraz na koncept celoživotního učení (např. UNESCO 2012f), který *Zákon o výchově a vzdělávání* řadí mezi hlavní principy slovenského vzdělávacího systému. Současně tento zákon uvádí vzdělávací cíle získávat kompetence v souladu s požadavky trhu práce respektive zvyšovat schopnost účasti na celoživotním učení (viz *Zákon o výchově a vzdělávání*, rovněž Hajdúková et al. 2012, MŠVVŠ SR 2013). Programové prohlášení současné slovenské vlády hovoří o vzdělávání jako o základu znalostní společnosti a ekonomiky a zdroji konkurenceschopnosti Slovenska v globální ekonomice. Mezi hlavní cíle počátečního vzdělávání pak řadí soulad obsahu vzdělávání a potřeb trhu práce respektive rozvoj ucelené soustavy vzdělávání umožňující prostupnost v duchu celoživotního učení (viz Vláda SR 2012, srovnej rovněž s MŠVVŠ SR 2013). Konečně přímo konceptu celoživotního učení se věnuje rovněž takto zaměřená strategie z roku 2011, která celoživotnímu učení připisuje stále vyšší význam v kontextu dynamiky vývoje trhu práce (viz MŠVVŠ SR 2011).

²⁶ Zákon 245/2008 o výchově a vzdělávání (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov